

EDWARD BEKKER

'W'e zitten hier in het rustigste deel van het Mont Blancmassief,' zegt Edward Bekker in zijn werkkamer. Voor hem ligt een grote reliëfkaart van zijn werkterrein, de Alpen. Een kwart eeuw geleden behaalde Bekker als eerste Nederlander na een zware opleiding zijn internationaal erkende diploma als berg- en skigids. Als enige Nederlander maakt hij nu deel uit van de Association Suisse des Guides de Montagne. In Zwitserland en in de andere Alpenlanden is het beroep berg- en skigids – te herkennen aan het UIAGM gidsenspeldeje – een erkende en beschermde professie. 'Gelukkig maar, want we hebben een grote verantwoordelijkheid in de bergen.

'Als jonge berggids streek ik neer in het Franse Chamonix. Het was een magische plek voor een jonge klimmer en skiër als ik. Met louter wereldberoemde hoge toppen om mij heen kon ik mijn geluk niet op. In 2003 verruilde ik het drukke Chamonix voor Finhaut, een zonnig bergdorp, net over de Zwitserse grens in het Franstalige deel van Wallis. Van hieruit run ik samen met mijn vrouw Ilse een reisorganisatie gespecialiseerd in ski- en bergsportreizen. We zitten hier midden in de natuur en regelmatig zien we gemzen,

dassen, vossen en herten. Kom daar in Nederland maar eens om. 's Zomers kun je hier prachtige wandelingen en mountainbiketochten maken. Het uitzicht op de Mont Blanc en de Walliser Alpen met vele bergtoppen van boven de 4000 meter, is subliem. Boven ons dorp ligt het Lac d'Emosson, een fraai stuwmeer waar je heuse dinosauriërvoetsporen kunt zien. In de jaren '70 kwamen die onder het terugtrekkende ijs tevoorschijn.

'Wallis is de ideale uitvalsbasis voor mijn werk. Klimmen en wandelen in de zomer en skiën in de winter, wat wil ik nog meer? Hoewel we hoog in de bergen in een rustige vallei wonen, zijn we opvallend goed bereikbaar. Het Mont Blanc Express boemeltreintje rijdt stipt elk halfuur. En na twee uur treinen sta ik op het vliegveld van Genève.

'Boven ons chalet kun je rotsklimmen en prachtige toerskitochten maken. Ook kun je hier, onder begeleiding van een berggids, heliskiën. De helikopter pikt ons vlak bij het chalet op. Hoog op de gletsjer worden we afgezet, waarna een lange afdaling door maagdelijk sneeuw volgt. Dat blijft magisch. Ook maken we vaak gebruik van de trein om naar het skigebied van Les Marécottes te gaan. Diezelfde trein, en trouwens ook de postbussen hier in de

regio, gebruiken we tijdens ski-safari's in Wallis en andere Zwitserse kantons om van het ene skigebied in het andere te komen. De postbus neemt dan de bagage mee, want onderweg heb je aan een dagrugzak genoeg.

'De Valaisans zijn echte bons vivants. Ons dorp met zijn 250 inwoners telt één restaurant en vijf kroegen. Als je 's ochtends een van die cafés binnenstapt, dan tref je geheid al een andere gast aan die geniet van een lokale wijn, gemaakt van de druiven die hier op de zonovergoten hellingen groeien.'

—Marianne Wilschut

